భగవంతుడు మనకు ఇచ్చిన తెలివిని విచారణకు ఉపయోగించుకోవలెను

(సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 30-7-01, మహేంద్రవాడ)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఎన్నోజన్మల కృషిఉంటేగాని భక్తి కలగటం కష్టం. భక్తి లేకపోతే ముక్తిరాదు. ఈ కలియుగంలో భక్తిమార్గం మంచిది. భగవంతుడు మనకు తెలివిని ఇచ్చాడు. ఆ తెలివిని చెడ్డకు ఉపయోగిస్తే పాపం వస్తుంది, మంచికి ఉపయోగిస్తే పుణ్యం వస్తుంది. ఆ తెలివిని ఎలా ఉపయోగించాలో మనం తెలుసుకోవాలి. మన తెలివి మనకు చిత్తశుద్ధిని కలుగజేయాలి. చిత్తశుద్ధి లేకుండా మనకు బ్రహ్మానుభవం కలుగదు. ఇప్పుడు మనం ఆనందంకోసం బయట విషయాలమీద, బంధువులమీద, స్నేహితులమీద, వస్తువులమీద ఆధారపడిఉన్నాము. ఇది బానిసత్వం. బయట విషయాలనుండి వచ్చే ఆనందం నిలబడదు. లోకంమీద, ఇంద్రియవిషయాలమీద ఆధారపడకుండా మనం సుఖంగా, శాంతిగా, ఆనందంగాఉండాలంటే మనం ఆత్మజ్ఞానం సముపార్జించాలి. మహాత్ములు చెప్పిన మాటలను మనం వింటున్నాము, పూజచేస్తున్నాము, జపంచేస్తున్నాముకాని అందరి హృదయాలలో ఉన్నవాడే మనహృదయంలోను ఉన్నాడు, మనహృదయంలోఉన్నవాడే అంతటా ఉన్నాడు అనే అనుభవం మనకు రావటంలేదు. అందరి హృదయాలలో ఎవడైతే పరమాత్మను చూస్తున్నాడో వాడు అజ్ఞానంలోనుండి బయటపడతాడు, ఇంక వాడికి పునర్జన్మలేదు. మనకు ఎంత తెలివిఉన్నా, ధనంఉన్నా ఇంద్రియనిగ్రహం, మనోనిగ్రహం లేకపోతే ప్రయోజనంలేదు. ఇంద్రియనిగ్రహం, మనోనిగ్రహం లేనివాడికి సంసారం వస్తుంది. ఇంద్రియనిగ్రహం, మనోనిగ్రహం ఉన్నవాడు సంసారంలోనుండి విడుదల పొందుతాడు. అద్దాన్ని ఎంత శుభ్రంచేస్తే మనముఖం అంత స్పష్టంగా అద్దంలో గోచరిస్తుంది. అలాగే మన మనస్సును పరిశుద్ధంచేసుకొంటే, పరిశుద్ధమైన మనస్సు సహాయంతో హృదయంలోఉన్న మరణంలేని వస్తువును, జ్ఞానతేజస్సును, పరమాత్మను స్పష్టంగా దర్శించవచ్చు. మన మనస్సు స్వచ్ఛంగాఉండాలంటే, శాంతిగాఉండాలంటే చేసే స్నేహాలవిషయంలో, చదివే పుస్తకాలవిషయంలో బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి.

గురువు ఎలా లభిస్తాడు అని అడుగుతున్నారు. అనేకజన్మలనుండి భగవంతుడిని ఆరాధించగా, ఆరాధించగా నీవు ఏభగవంతుడిని అయితే ఆరాధిస్తున్నావో ఆయనే తన

భక్తుడిపట్ల జాలితో, భక్తుని పరిపక్వతనుబట్టి గురురూపంధరించి భూమిమీదకు వస్తాడు. దేహధారుడు ఒకరూపానికి, నామానికి పరిమితమైఉంటాడుకాబట్టి రూపం, నామంలేని స్థితిని అందుకోలేడు. అందుకే గురువు రూపం ధరించివస్తాడు. గురువుపైకి బోధిస్తూఉంటాడు, లోపల పనిచేస్తూఉంటాడు. ఆయన చెప్పిన మాటలను అర్ధంచేసుకొని, తదనుగుణంగా జీవించటానికి మీకు శక్తినిఇస్తూఉంటాడు. నీ హృదయంలోఉన్న నిజమైన గురువును తెలుసుకోవటానికి ఏ విషయాలుఅయితే అడ్డువస్తున్నాయో వాటిని తొలగించి నిన్ను హృదయంలో ప్రవేశపెడతాడు, వాడు గురువు. తల్లితండ్రులు బట్టలుఇస్తారు, డబ్బుఇస్తారు కాని గురువు జ్ఞానాన్ని ప్రసాదిస్తాడు. గురువు జ్ఞానప్రదాత, గురువుఅంటేఆత్మ, గురువుఅంటేశాంతి, గురువుఅంటే మరణంలేనివస్తువు. నిజమైనగురువు నీ హృదయంలోనే ఉన్నాడు, చైతన్యంగాఉన్నాడు, ఆత్మగాఉన్నాడు. బయటగురువు ఏమిచేస్తాడుఅంటే నీ హృదయంలోఉన్న నిజమైనగురువుదగ్గరకు వెళ్ళేవరకు ప్రతీజన్మలోనూ నీకూడాఉంటాడు, నీకు చాకిరీచేస్తూఉంటాడు, మీరు జీతాలుఇవ్వని పాలేరుతనం అది. మీరు పాలేరుతనం పెట్టుకొంటే ఏరోజు కాఫీఇవ్వకపోతే ఆరోజు, ఏరోజు మీరు సరిగ్గాచూడకపోతే ఆరోజు మానివేస్తాడు. కాని గురువు అలాకాదు. మీదగ్గరనుండి ఏమీ ఆశించకుండా చేసేపాలేరుతనం అది. వాడు అనుగ్రహస్వరూపుడు. ఆయనను మీరు దూషించినా, ఏమిచేసినాకూడా ఆయన మీకు శాంతినేఇస్తాడు, వాడు గురువు.

మిమ్మల్ని మీరు పొగడుకోవటం, ఇతరులను నిందించటం వదిలిపెట్టండి. మిమ్మల్ని మీరు పొగడుకోవటంవలన దేహాభిమానం పెరిగిపోతుంది, అహంకారం పెరిగిపోతుంది. పరనిందవలన వాడిలోఉన్న సుగుణాలు మీకుకనబడవు. చాలామంది వారిలోఉన్న గుణాలు చెప్పకొంటారుగాని ఎదుటివారిలో ఈసుగుణంఉంది అనిచెప్పరు. నీ విరోధులు నిన్ను విమర్శిస్తూ ఉంటారు, నీ స్నేహితులు నిన్ను పొగుడుతూఉంటారు. ఆవిమర్శల గాలిలో, పొగడ్తలగాలిలో కొట్టుకొనిపోవద్దు. నీకు గౌరవంవచ్చినా, అగౌరవంవచ్చినా పరమాత్మభావనను విడిచిపెట్టవద్దు. దేహప్రారబ్దమునుబట్టి మంచి, చెడు, సుఖం, దుఃఖం, లాభం, నష్టం, గౌరవం, అవమానం ఎదురవుతూఉంటాయి. ఏదివస్తే అదిరానియ్యి. ఇవిఅన్నీ ప్రకృతికి సంబంధించిన విషయములు. వీటినిచూసి కంగారుపడి పరమాత్మభావనను విడిచిపెట్టవద్దు అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. నీస్వార్ధంకోసం ఎవరైనా దుర్మార్గులు ఉపయోగపడుతున్నారు అనుకోండి వారు దుర్మార్గులేఅయినా వారు నీ మనస్సుకు సన్మార్గులుక్రింద కనబడతారు.

ఎక్కడినుండో వస్తున్నాము, దేహం మరణించినతరువాత ఎక్కడికో వెళ్ళిపోతున్నాము అని మనంఅనుకొంటున్నాము. నీవు జీవుడిని అనుకొంటున్నావు, దేహాన్నిఅనుకొంటున్నావు అందువలన ఇలా అనిపిస్తోంది. నీవు ఎవడో నీకు తెలిసినప్పుడు, నీలోపలఉన్న చైతన్యం నీకుతెలిసినప్పుడు నీవు ఎక్కడినుండిరావటంలేదు, ఎక్కడికిపోవటంలేదు అని నీకు అనుభవంలోనికివస్తుంది అని రమణస్వామి చెప్పారు. నీవు అజ్ఞానంలోనుండి బయటకువచ్చినప్పుడు, దేహబుద్ధినుండి విడుదలపొందినప్పుడు నీవు ఎక్కడికిపోవటంలేదు, ఎక్కడనుండిరావటంలేదు, నీకు రాకలేదు, పోకలేదు, అంతటా నీవేఉన్నావని నీకుతెలుస్తుంది. ముందు అజ్ఞానంనుండి బయటకురా, నీవు అజ్ఞానంలోనుండి బయటకురాకుండా, మోహంలోనుండి బయటకురాకుండా నాలోపల ఏమీలేదు అనుకొంటే ఎలాగ. ముందు అజ్ఞానంలోనుండి బయటకురా. అప్పడు నీలోపలఉన్న వస్తువుగురించి నీకు తెలుస్తుంది.

నీలో దోషాలుఉంటే, బలహీనతలు ఉంటే నీకు ఆత్మానుభవం కలుగదు. నీలో ఏ దోషాలు ఉన్నాయో గురువుచూస్తూఉంటాడు, వాటిని తొలగించటానికి లోపలనుండి పనిచేస్తూఉంటాడు. ఈ పని ఎవరుచేస్తారు? నీ తండ్రిచేస్తాడా? నీ తల్లిచేస్తుందా? నీ భర్తచేస్తాడా? వీరు ఎవరూ చేయలేనిపనిని గురువుచేస్తూఉంటాడు. నిన్ను ఉన్నతమైన స్థితికి చేర్చటానికి, జ్ఞానశిఖరాలలో నిన్ను కూర్చోబెట్టటానికి గురువు ప్రయత్నంచేస్తూఉంటాడు. చైతన్యం నీహృదయంలో ఎంత లోతులలోఉందో అక్కడకు చేర్చేవరకు నీకు ముందునిలబడి మార్గంచూపిస్తాడు, గమ్యానికి చేరేవరకు నీ చెయ్యిపట్టుకొని తీసుకొని వెళతాడు, ప్రయాణంలోవచ్చే అడ్డంకులు తొలగిస్తాడు, వాడుగురువు, గురువుదృష్టిలో అందరూసమానమే. గురువుగురించి బాగాచెపుతున్నారు. నా గురువు ఎవరో నేను ఎలాతెలుసుకోవాలి అని అడుగుతున్నారు. నీవు తదేక ధ్యానం చేయటం వలన, జపం చేయటం వలన నీ గురువు ఎవరో నీకు తెలుస్తుంది. ధ్యానంలో నీ గురువు ఎవరో నీకు స్ఫురిస్తుంది. నీకు అంతర్‌దృష్టి కలిగిందిఅనుకో లోపలనుండి నీ గురువు ఎవరో నీకు తెలుస్తుంది. నీ హృదయంలోఉన్న నిజమే నీగురువు. బాహ్యగురువు నిన్ను అక్కడికి తీసుకొనివెళతాడు. నీహృదయంలోఉన్న నిజమే గురురూపంలో వస్తుందికాబట్టి, ఆయన సమక్షంలో కొండమీదనుండి నీరు ఎలా ఉరకలువేస్తూ ప్రవహిస్తుందో అలాగ ఆయన సన్నిధిలో శాంతి, కాంతి, ఆనందం ప్రవహిస్తూఉంటుంది. ఆయన మాటలు చెప్పనక్కరలేదు. అక్కడ మాటలతోపనిలేదు, ఆయన సమక్షమే సరిపోతుంది, ఆయన ఉనికే సరిపోతుంది. ఆత్మానుభవం పొందటానికి నీకు

అజ్ఞానములనే తెర అడ్డువస్తోంది. దానిని తొలగించుకోవటానికి నీవు ప్రయత్నంచేస్తున్నా దానికి నీ సాధన సరిపోదు, నీతెలివి సరిపోదు, గురువుకృపలేకుండా దానిని నీవు తొలగించుకోలేవు. నీకు లోపలనుండి ధైర్యంఇస్తూ, ఆత్మానుభవం పొందటానికి ఏదైతే నీకు అడ్డువస్తోందో ఆ తెరను కత్తిరించేవాడే గురువు. గురువుఅంటే పెద్దసర్జన్. గురువుకృపలేకుండా జననమరణచక్రంనుండి నీవు బయటకురాలేవు. గురువుయొక్క కృప ఇలాఉంటుంది అనితెలుసుకోవటానికి ఏమైనా గుర్తులుచెప్పగలరా కొన్నిమాటలు చెప్పగలరా అనిఅడుగుతున్నాడు. అది మాటలకుఅందదు, తలంపులకుఅందదు, ఊహలకుఅందదు, చేతలకుఅందదు. అది అనుభవైకవేద్యం, అది నీ అనుభవానికి అందుతుంది. గురువుయొక్క కృపవలన ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది అనిచెపుతున్నారుకదా దానిని కొద్దిగా వివరించమని అడుగుతున్నాడు. ఏనుగుకు కలలో కనిపించిన సింహంవంటిది గురుకృప. స్వప్నసింహం ఏనుగుకు ఎలా మెలుకువ తీసుకొనివస్తుందో, అలాగ గురువుయొక్క కృప నిన్ను అజ్ఞానంనుండి విడుదలచేసి నీకు జ్ఞానోదయం కలుగజేస్తుంది. అది విషయజ్ఞానంకాదు, నీవు ఎవరిగాఉన్నావో దానిని పట్టిఇచ్చే జ్ఞానం గురుకృపవలన నీకు కలుగుతుంది. మనలను పక్కానికి తీసుకొనిరావటానికి ఎన్నో ప్రక్రియలు అక్కరలేదు. గడ్డిమేటు ఎంతపెద్దదిఅయినా దానిని కాల్చటానికి ఒక్క అగ్గిపుల్లచాలు. అదేవిధంగా మనలో ఎంత అజ్ఞానంఉన్నా గురువుయొక్క దయాపూరితమైన ఒక్కవీక్షణం శోకినవెంటనే అజ్ఞానంనుండి మేల్కొని జ్ఞానోదయం కలుగుతుంది. మన బుద్ధిలో దోషంఉంటే ఎదుటివారిలో మంచిఉన్నా మనకు కనబడదు. బుద్ధిని జాగ్రత్తగా కాపాడుకోవాలి. దేహంఅనే కారుకు బుద్ధి డ్రైవర్‌వంటిది. మన బుద్ధిని జాగ్రత్తగా కాపాడుకోకపోతే ఈ శరీరం అనే కారు ఎక్కడో ఒకచోట ప్రమాదానికి గురిఅవుతుంది. దేహంకంటే ఇంద్రియములు గొప్పవి, ఇంద్రియములకంటే మనస్సు గొప్పది, మనస్సుకంటే బుద్ధిగొప్పది, బుద్ధికంటే చైతన్యంగొప్పది అని భగవంతుడు చెప్పాడు. అందువలన ఏదైతే ఉన్నతమైనదో, ఉత్తమమైనదో దానిని పొందుఅని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు.

మీలో ఒకపొరపాటు నేనుఉంది. మీరు ఎంతసాధనచేసినా, ఎన్నితపస్సులుచేసినా, ఎన్నియోగాభ్యాసాలుచేసినా అందులోనుండి విడుదలపొందకపోతే ఏమీ ప్రయోజనంలేదు, అంతాసున్నా. నీ సాధనయొక్కలక్ష్యం ఆ పొరపాటునేనునుండి విడుదలపొందాలి. రోగం తగ్గటానికి మీరు మందులు వేసుకొంటారు. మందులువాడినా రోగం తగ్గకపోతే ఆ మందులవలన ప్రయోజనంలేదు. అలాగే మీరు ఎన్నిసాధనలు చేసినా పొరపాటునేనునుండి

విడుదలపొందకపోతే ఆ సాధనలవలన ప్రయోజనంలేదు. పొరపాటునేనులోనుండి విడుదలపొందకపోతే హృదయంలోఉన్న నిజమైననేను నీకుగోచరంకాదు. గురుకృపలేకుండా పొరపాటు నేనులోనుండి నీవు విడుదలపొందలేవు. నీవు చేయవలసింది ఏమిటిఅంటే దైనందినజీవితంలో పొరపాటునేనుకువెళ్ళే ఆహారాన్ని కట్‌చెయ్యాలి. ఏ పనిచేసినా ఆందోళనగా, కృత్రిమంగాచెయ్యవద్దు. నిర్మలంగా, నిశ్చలంగా పనిచెయ్యండి, హృదయపూర్వకంగా మాట్లాడండి. నీవు అశాంతిగాపనిచేస్తే, గొప్పలకోసంపనిచేస్తే పొరపాటు నేను ఆరోజుకారోజు పెరిగిపోతుంది. అందువలన బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి. కొంతమందికి పనేదేవుడు, అలా పనిచేస్తూనేఉంటారు, వారికి భోగంఅక్కరలేదు. ఇటువంటివారు పెద్దసాధనలతో పనిలేకుండానే తరిస్తారు. నీ హృదయంలోఉన్న చైతన్యాన్ని గోచరింపచేసేదే నిజమైనతెలివి, మిగిలినదిఅంతాపాడుతెలివి.

జీవితంలోఅన్నీ తలంపులే. మరణంఒకతలంపు, పుట్టుకఒకతలంపు, నీఉద్రేకంఒకతలంపు, కామంఒకతలంపు, నీదేహంఒకతలంపు అన్నీ తలంపులే. ఈ తలంపులా సత్యానుభవంపొందటానికి నీకు సహకరించేది? గాఢనిద్రలో వీటిఅన్నింటిలోనుండి నీవువిడిపోతున్నావు. నీకు ఎన్నితలంపులు వచ్చినా అవి మంచివిఅయినా, చెడ్డవిఅయినా ఈ తలంపులు ఏమీనిజంకాదు. ఈ నిజంకాని తలంపులు నిన్ను నిజందగ్గరకు ఎలా తీసుకొనివెళతాయి. విషయచింతనవద్దు, దైవచింతన పెంచుకో, దైవచింతనలేకుండా భగవదనుభవం నీకుకలుగదు. నీకు నిజంగా భగవదనుభవం కావాలంటే నిరంతరం భగవంతునియందు భక్తికలిగిఉండు. ద్వైతం అద్వైతానికి దారిచూపిస్తుంది. నీ భక్తిపక్వానికి వచ్చినప్పుడు ఈశ్వరుడే నీలోపల చైత్యనంగా దర్శనం ఇస్తాడు. దానికి మిమ్మలను ప్రిపేర్ చేయటంకోసం తన సహజలక్షణాలైన ఆనందంతో, శక్తితో, జ్ఞానంతో ఈశ్వరుడే గురురూపం దాల్చివస్తాడు. గురువును ఏ కోణంలోనుండిచూసినా శాంతే, ఆనందమే ప్రవహిస్తూ ఉంటుంది. ఆయన నీతో మాట్లాడుతున్నట్లు నటిస్తాడు. మీరుబాగున్నారా, భోజనంచేసారా, మీరుఏమిచేస్తున్నారు, మీకుడబ్బుఎంతఉంది, అప్పలుఏమైనాఉన్నాయా అని ఇలా మాట్లాడుతూఉంటాడు, మీతో సన్నిహితంగా ఉండటానికి ఇలా మాట్లాడతాడు. ఇలా మాట్లాడుతూ మీకు తెలియకుండానే మీ హృదయంలోనికి మిమ్మల్ని నెట్టేస్తాడు. గురువు మిమ్మల్ని ఎక్కడికి తీసుకొని వెళ్తున్నాడు అనుకొంటున్నారు? మీ హృదయంలోఉన్న ఈశ్వరుడిదగ్గరికి తీసుకొనిపోతున్నాడు అందువలన గురువుకూడా ఈశ్వరుడితో సమానము.